

Nerecurata

ROMANIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
- secția comercială și de
contencios administrativ -

SENTINTA CIVILA NR. 629/2009

DOSAR NR. 7

27

Ședința publică din data de
Completul compus din:

Președinte -

Grefier -

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii formulată în baza legii contenciosului administrativ și fiscal de reclamanta

în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA CONTROLULUI FISCAL BRAȘOV, având ca obiect "anulare act de control taxe și impozite".

La apelul nominal făcut în ședință publică la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care;

Dezbaterile în litigiul comercial de față au avut loc în ședința publică din de 20 mai 2009, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise a amânat pronunțarea pentru data de 27 mai 2009, iar apoi pentru aceleași motive pentru data de 3 iunie 2009.

TRIBUNALUL,

Constată că, prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță sub nr. de mai sus, reclamanta Brașov, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA CONTROLULUI FISCAL BRAȘOV a solicitat instanței ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei nr. să se dispună restituirea sumei de

În motivarea acțiunii se arată că prin Decizia nr. -a respins la rambursare suma de lei pe motiv că societatea nu a desfășurat nicio activitate economică iar din documentele prezentate nu se poate stabili destinația investițiilor ce se efectuează pentru imobilul teren situat în , respectiv pentru realizarea de operațiuni care dau drept deducere și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere.

104

Se arată că TVA –ul în sumă de lei provine din facturi fiscale ce conțin lucrări de construcții montaj la valoarea de lei respectiv bransament apă, ridicare topo, împrejmuire teren și cheltuieli de administrare în valoare de lei reprezentând contravaloare ștampilă, prestări servicii și evidență contabilă.

Reclamanta arată în considerentele acțiunii că prin Decizia nr. intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și-a însușit susținerile inspectorilor fiscali și s-a respins contestația pentru următoarele considerente : societatea are în obiectul de activitate atât operațiuni taxabile cât și operațiuni fără drept de deducere, nu a desfășurat nicio activitate taxabilă până la data controlului, la dosar nu s-a prezentat o notificare din care să rezulte că optează pentru taxarea în regim normal, cheltuielile au fost înregistrate în conturi de cheltuieli și nu de investiții.

Operațiunea de a fi sau nu plătitor de TVA pentru închirieri și vânzări de imobile se depune înaintea realizării operațiunii comerciale, astfel că s-au depus notificările anexate acțiunii.

În drept, s-au invocat prevederile art. 145 lit. a alin.3 și alin. 12, art. 147 alin.5 din Legea nr. 571/2003.

În probațiunea, s-au depus înscrișuri, s-a propus, admis și administrat proba cu expertiză tehnică contabilă.

La termenul de judecată din data de 19 octombrie 2007 intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând în apărare că societatea reclamantă are ca obiect principal de activitate 2 agenții imobiliare și ale activității: construcții de clădiri și lucrări de geniu lucrări de învelitori, șarpante și terase la construcții, cumpărarea și vânzarea de bunuri imobiliare proprii sau închiriate.

Perioada supusă verificării de către organele de inspecție fiscală a fost septembrie – decembrie 2006 ca urmare a faptului că prin decontul lunii decembrie 2006 înregistrată la Administrația finanțelor Publice Brașov sub nr. ianuarie 2007 societatea reclamantă a solicitat rambursarea soldului negativ a TVA în valoare de lei.

Intimata susține că în urma verificării efectuate s-a constatat că societatea a dedus T.V.A. în valoare de lei aferentă facturilor fiscale reprezentând investiții realizate la terenul situat în

Societatea deține în proprietate un teren în valoare de lei situat în oraș adus ca aport la capitalul social, conform extrasului emis de O.C.P.I Brașov, iar reclamanta deține autorizație de construire împrejmuire teren nr. octombrie 2006, încheind la data de 6 octombrie 2006 contractul nr. Potrivit contractului mai sus indicat societatea a emis factura fiscală seria nr. octombrie 2006 contravaloare avans (50 % din valoarea totală a contractului) construcție împrejmuire teren.

Din documentele de la dosarul cauzei rezultă că factura fiscală de avans a fost înregistrată în contabilitate la contul 471 „cheltuieli în avans” și nu în contul 232 „avansuri acordate pentru investiții” cum ar fi corect având în vedere faptul că împrejmuirea terenului reprezintă o investiție realizată pe acest teren.

Din raportul de inspecție nr. _____ ianuarie 2007 și bilanțele de verificare se observă că în perioada verificată (septembrie – decembrie 2006) și până la data încheierii raportului de inspecție fiscală (12 februarie 2007) societatea nu a realizat venituri din operațiuni taxabile conform obiectului de activitate.

Intimata susține că potrivit art. 145 alin.3 din Legea nr. 571/2003, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoare adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate sau urmează a fi prestate de o altă persoană impozabilă, dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării și în folosul operațiunilor sale taxabile.

Din documentele existente la dosarul cauzei intimata a reținut că pe perioada de la înființare și până la data întocmirii raportului de inspecție fiscală societatea nu a obținut venituri taxabile.

S-a mai arătat că din documentația nu rezultă că investiția realizată pe terenul din _____ va fi utilizată exclusiv pentru operațiunile care dau drept de deducere a T.V.A. aferentă facturilor fiscale reprezentând bransament apă, ridicare topografică, avans construcție împrejmuire teren, mai ales ca operațiunea a fost înregistrată în contul 471 „cheltuieli în avans” nu în contul 232 „avansuri pentru investiții”.

Reclamanta nu cunoaște încă destinația terenului, iar în actul constitutiv al societății sunt înscrise și activități care nu dau drept de deducere a T.V.A. cum ar fi „închirierea sau subînchirierea bunurilor imobile proprii sau închiriate”, iar începând cu 1 ianuarie 2007 și „cumpărarea și vânzarea de bunuri imobile proprii.

Potrivit art. 141 alin.2 lit. „k” din Legea nr. 571/2003 sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată fără drept de deducere „arendarea, concesiunea și închirierea de bunuri imobile”, iar potrivit art. 42 alin.32 din H.G nr. 44/2004 „persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot opta pentru aplicarea regimului de taxare pentru orice operațiune prevăzută la art. 141 alin.2 lit. „k” din Codul fiscal. Operațiunea de aplicare a regimului de taxare se notifică organelor fiscale teritoriale pe formularul prevăzut în anexa 1 și se aplică de la data înscrisă în notificare”.

Invocarea de către reclamantă a prevederilor art. 147 alin.5 din Codul fiscal potrivit căroră „Prin excepție, în cazul achizițiilor destinate realizării de investiții, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe

parcursul procesului investițional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu procedura stabilită prin norme”.

Se arată că nu a fost reținută de intimată în soluționarea favorabilă a contestației întrucât la data întocmirii R.I.F. intimata încă nu cunoștea destinația terenului aduc ca aport la capitalul social și pe care s-au efectuat investițiile.

Astfel, intimata arată că sunt incidente prevederile art. 147 alin.5 din Legea nr. 571/2003: „ Bunurile și serviciile pentru care nu se cunoaște destinația în momentul achiziției, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau operațiunii care nu dau drept de deducere ori pentru care nu se poate determina proporție în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere, se evidențiază într-un jurnal pentru cumpărături întocmit separat. Taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții se deduce pe baza de pro-rată”.

Se mai arată că societatea avea obligația înregistrării investițiilor realizate pe terenul adus ca aport la capitalul social al societății într-un jurnal pentru cumpărări întocmit separat.

La întâmpinare intimata a atașat documentația ce a stat la baza întocmirii actelor administrative contestate.

Intimata Direcția Controlului Fiscal Brașov prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pentru considerentele expuse mai sus din întâmpinarea depusă de intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

În fapt, societatea reclamantă a depus sub nr. / la Administrația Finanțelor Publice Brașov decontul lunii decembrie 2006 prin care a solicitat rambursarea soldului negativ a T.V.A. în valoare de i.

Urmare a acestei solicitări se arată că, societatea a fost supusă unei verificări de către organele de inspecție fiscală, perioada supusă verificării fiind septembrie – decembrie 2006, iar la data de a fost întocmit raportul de inspecție fiscală nr. în care s-a consemnat rezultatul acestor verificări ().

Potrivit R.I.F. nr. 7 inspectorii fiscali au constatat că societatea nu a desfășurat nici o activitate economică în perioada verificată (septembrie – decembrie 2006) și nici până la data întocmirii raportului, iar din documentele prezentate nu se poate stabili destinația investițiilor ce se efectuează pentru imobilul teren situat în orașul , respectiv pentru realizarea de operațiunii care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere.

Echipele de inspecție fiscală a considerat că societatea reclamantă nu are drept de deducere pentru bunurile și prestările de servicii achiziționate în perioada septembrie - decembrie 2006, conform art. 145 alin.3 lit. A, art. 145 alin. 12 lit. a și art. 147 Cod fiscal.

Pe cale de consecință, la data de 13 februarie 2007 intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov a emis Decizia de impunere

r) privind suma de lei reprezentând T.V.A. respinsă la rambursare.

Societatea reclamantă a formulat contestație împotriva aceste acte administrativ – fiscale, ce a fost înregistrată sub nr. arătând că activitatea de achiziționare a terenului intravilan, împrejmuirea acestui teren, cumpărarea unei ștampile și contractarea cu o firmă autorizată a ținerii contabilității sunt legate direct de obiectul de activitate al societății.

Se mai arată că destinația investițiilor pe care le face pe teren este construcție de imobile în scop de revânzare așa cum a arătat și în obiecțiunile la iar organul de control, în mod abuziv, refuză declarația lor privind destinația lucrărilor și citează trunchiat prevederile art.147 din Legea nr. 571/2003.

Potrivit art. 147 alin.5 din Legea nr. 571/2003 versiunea 2006 „ în cazul achizițiilor destinate realizării de investiții, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a T.V.A. pe parcursul procesului investițional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu procedura stabilită prin norme”.

Prin decizia nr. a Direcției Generale a Finanțelor Publice Brașov s-a respins contestația formulată de societatea reclamantă.

Analizând primul motiv al respingerii contestației și respectiv al refuzului deducerii T.V.A. , respectiv acela că societatea nu a realizat operațiuni taxabile de la data înființării și până la data finalizării raportului de inspecție fiscală (12 februarie 2007).

Din documentele contabile depuse la dosar nu rezultă că în perioada mai sus indicată societatea reclamantă a realizat venituri din operațiuni taxabile conform obiectului de activitate, aspect reținut și în raportul de expertiză judiciară contabilă nr.

Potrivit dispozițiilor art. 145 alin.3 din Legea nr. 571/2003, dreptul la deducerea T.V.A îl are orice persoană impozabilă „ dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile”.

În speță, această cerință legală nu era îndeplinită de societatea reclamantă la data formulării cererii de deducere, iar aspectele indicate în contestație privind această chestiune sunt nefondate și urmează a fi înlăturate.

Terenul achiziționat de societatea reclamantă a fost adus ca aport la capitalul social, împrejmuirea realizată la teren reprezintă faptul generator de plată a T.V.A. și este invocat de reclamantă în cererea sa de deducere.

Cumpărarea ștampilei și evidența contabilă a societății reclamante nu pot fi asimilate unor operațiuni taxabile, reprezentând obligații legale ale comerciantului.

Investițiile realizate de societatea reclamantă la terenul situat în oraș în principal lucrarea de împrejmuirea efectuată în baza contractului nr. octombrie 2004 încheiat cu și a cărei contravaloare are o pondere mai mare din total T.V.A. deductibil solicitate factura fiscală seria octombrie 2006 în valoare de lei din care T.V.A. - lei, trebuia utilizată exclusiv pentru operațiunii care dau drept de deducere a T.V.A.

În acest sens este de reținut că potrivit actului constitutiv al societății reclamante sunt înscrise și activități care nu dau drept de deducere a T.V.A., astfel „închirierea sau subînchirierea bunurilor mobile proprii sau închiriate, începând cu 1 ianuarie 2007 și „vânzarea și cumpărarea de bunuri imobile proprii”.

În contractul încheiat cu s-a menționat la obiectul contractului „execuția lucrărilor de construire împrejmuire teren locuință serviciu – pentru ca în observațiile aduse la R.I.F și în contestația administrativă să arate că destinația terenului este vânzarea.

În drept, potrivit art. 147 alin. (5) din Codul fiscal „Bunurile și serviciile pentru care nu se cunoaște destinația în momentul achiziției, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau operațiuni care nu dau drept de deducere ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere, se evidențiază într-un jurnal pentru cumpărări întocmit separat. Taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata. Prin excepție, în cazul achizițiilor destinate realizării de investiții, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investițional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu procedura stabilită prin norme.,,

Deși reclamanta a invocat aceste prevederi legale nu a justificat că investițiile efectuate în perioada august –decembrie 2006 sunt destinate atât pentru operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau acest drept pentru a beneficia de excepția mai sus stipulată și care îi permitea deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investițional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu procedura stabilită prin norme, punct 50 din H.G. nr. 40/1999.

În aceste condiții, față de aspectele mai sus relevate, actele administrativ fiscale întocmite sunt legale și temeinice, societatea nu are drept de deducere a TVA, iar chestiunea înscrierii facturii în avans în contul de cheltuieli și nu în contul de investiții nu are relevanță sub acest aspect, potrivit raportului de expertiză contabilă această chestiune putând fi corectată la momentul constatării potrivit Legii nr. 81/1991, rep. și OMFP nr. 1752/2005.

Instanța va înlătura concluzia raportului de expertiză contabilă potrivit căreia, în conformitate cu prevederile art. 147 indice 1 alin.2 și art. 147 indice 1 alin. 4 Cod fiscal, societatea reclamantă are dreptul la rambursarea TVA-ului colectat de ... ON, cu efectuarea corecturilor din evidența contabilă, față de faptul că aceste prevederi legale au fost introduse în Codul fiscal doar la data de 01.01.2007 prin Legea nr. 343/2006, iar reclamanta a formulat cerere de rambursare a TVA prin decontul lunii decembrie 2006, perioada supusă verificării fiind septembrie –decembrie 2006.

De altfel, prin indicarea acestor prevederi legale art. 147 indice 1 alin.2 și art. 147 indice 1 alin. 4 Cod fiscal, expertul judiciar contabil a recunoscut implicit că nu erau îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere al TVA de către societatea reclamantă, însă aceasta își poate exercita dreptul de deducere, în viitor, prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții sau formalități sau printr-un decont ulterior.

Mai mult, instanța este investită să analizeze legalitatea și temeinicia actelor contestate prin prisma situației contabile a societății la acel moment și incidența dispozițiilor legale în vigoare la acea dată, ocazie cu care a constatat că reclamanta nu a justificat la data formulării cererii de rambursare dreptul la deducerea TVA pentru investițiile realizate în perioada septembrie –decembrie 2006.

Față de aceste considerente de fapt și de drept va respinge acțiunea formulată.

Pentru aceleași motive,
În numele legii,
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta ... S.R.L., cu sediul în Brașov, în contradictoriu cu intimații DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BRAȘOV ȘI DIRECȚIA CONTROLULUI FISCAL BRAȘOV, cu sediul în Brașov B-dul Mihail Kogălniceanu nr. 7.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică, azi 03.06.2009.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red2009
Dact.2009

- 4 ex -